

MemoriiJurnale

Karol Józef Wojtyła, devenit, în 1978, Papa Ioan Paul II, s-a născut la 18 mai 1920 la Wadowice (în apropiere de Cracovia). A fost cel mai mic dintre copiii lui Karol Wojtyła și ai Emiliei Kaczorowska. După absolvirea liceului Marcin Wadowita, în 1934, s-a înscris la Universitatea Jagiellonă din Cracovia și la o școală de teatru. În 1939, când naziștii au închis universitatea, și-a întrerupt studiile și, pentru a nu fi deportat în Germania, a început să lucreze, întâi într-o carieră de piatră, iar apoi la fabrica de produse chimice Solvay. În 1942, a frecventat clandestin seminarul din Cracovia. După cel de-al Doilea Război Mondial și-a continuat studiile la Facultatea de Teologie a Universității Jagiellone. A fost hirotonit preot în Cracovia, la 1 noiembrie 1946, și a slujit în mai multe parohii din oraș. A obținut doctoratul în teologie în 1948, cu o teză despre lucrările Sf. Ioan al Crucii. Apoi a devenit profesor de teologie morală și de etică socială la seminarul major din Cracovia și la Facultatea de Teologie din Lublin. La 4 iulie 1958 Papa Pius XII l-a numit episcop titular de Ombi și auxiliar de Cracovia. Pe 13 ianuarie 1964 a fost numit arhiepiscop de Cracovia de către Papa Paul VI, care l-a creat cardinal pe 26 iunie 1967. A avut o importantă contribuție la Conciliul Vatican II (1962–1965). A fost ales papă în Conclavul din 16 octombrie 1978 – al 263-lea succesor al Sfântului Petru și primul papă de altă origine decât cea italiană de la Papa Adrian VI (1522). Cifrele legate de pontificatul Papei Ioan Paul II (de aproape 27 de ani, unul dintre cele mai lungi din istoria Bisericii) sunt impresionante: vizite la aproape toate parohiile Romei și sute de vizite pastorale în Italia și în întreaga lume, întâlniri cu zeci de milioane de pelerini, sute de audiențe și întâlniri cu șefi de stat și de guvern în timpul vizitelor oficiale. A inițiat mai multe proiecte: Zilele Mondiale ale Tineretului, Întâlnirile Mondiale ale Familiilor, întâlniri de rugăciune pentru pace cu reprezentanții altor religii, Marele Jubileu al Anului 2000 (la care au participat peste 8 milioane de pelerini), Anul Răscumpărării, Anul Marian și Anul Euharistic. A acordat o mare importanță canonizărilor și beatificărilor, pentru ca exemplele sfinților și fericiților să le fie de folos contemporanilor săi. A emis numeroase documente apostolice (enciclice, exortații, constituții și scrisori), a promulgat Catehismul Bisericii Catolice, a modificat Codurile de Drept Canonic răsăritean și apusean și a reorganizat Curia Romană. A publicat cinci cărți: *Trecând pragul speranței* (1994), *Dar și mister, la a 50-a aniversare a hirotonirii mele* (1996), *Tripticul roman* (2003, meditații poetice), *Ridicați-vă, să mergem* (2004) și *Memorie și identitate* (2005). A supraviețuit unui atentat grav (13 mai 1981, Roma) și altor câteva încercări de atentat. A avut un rol important în căderea regimului comunist (nu numai în Polonia, ci în întreaga Europă) și o deosebită contribuție spirituală în promovarea valorilor creștine, a toleranței religioase, a dăruirii misionare și a păcii. S-a stins din viață pe 2 aprilie 2005, în Duminica Milostivirii Divine. A fost beatificat de Papa Benedict XVI pe 1 mai 2011, iar pe 27 aprilie 2014 a fost trecut în rândul sfinților de Papa Francisc.

Jan Paweł II

PAPA IOAN PAUL II
KAROL WOJTYŁA

În mâinile Domnului

ÎNSEMNĂRI PERSONALE

1962–2003

Traducere din polonă de
Constantin Geambașu

Traducerea fragmentelor din latină și italiană de
Mariana Băluță-Skultéty

H HUMANITAS
BUCUREȘTI

Editura mulțumește părintelui profesor Wilhelm Dancă,
decanul Facultății de Teologie Romano-Catolică a Universității din București,
care, prin sfaturile sale avizate, a sprijinit editarea acestei cărți.

Redactor: Marieva Ionescu
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corector: Cecilia Laslo
DTP: Radu Dobreci, Dan Dulgheru

Tipărit la Monitorul Oficial R.A.

Karol Wojtyła – Ioan Paul II
Jestem bardzo w rękach Bożych. Notatki osobiste 1962–2003
Copyright © by Archidiecezja Krakowska
This translation is published by arrangement with
Społeczny Instytut Wydawniczy ZNAK Sp. Z o.o., Kraków, Poland.
All rights reserved.

Credite foto:

p. 15: Laski Collection /EAST NEWS

p. 68: Fot. PAP

p. 528: Jan Skarzynski/ REPORTER

p. 556: *L'Osservatore Romano*

Copyright © for the cover design by Społeczny Instytut Wydawniczy ZNAK Sp.
Z o.o., Kraków, Poland

© HUMANITAS, 2015, pentru prezenta versiune românească

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Ioan Paul II, papă

În mâinile Domnului: însemnări personale: 1962–2003 /

Karol Wojtyła – Ioan Paul II; trad.: Constantin Geambașu,

Mariana Băluță-Skultéty. – București: Humanitas, 2015

ISBN 978-973-50-4800-6

I. Băluță-Skultéty, Mariana (trad.)

II. Geambașu, Constantin (trad.)

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51

www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro

Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 0372.743.382; 0723.684.194

Recoll. (rinn.)

SETTEMBRE

SETTEMBRE

Pracuštanda . 1962.

8. IX. restavirano doma tumaž vevon., kove tu rodaj

omnoženi z ojeem : 1) murari

2) uradna

3) tavnari

4) orobj

2. IX. prepomenuje oplot tavnar i novani (jably
 wydobycie opłonego misianarika ony narek do-
 viatreni i puenyitenu) : potem bards
 w rekach Bozich - rowartori aveg, totus
 Turo otwarta n) uszjako w rangu wyg-
 sen. Gdy jakakolwiek praca wyg, wyg
 stage n) v ten sporob wlamoweg, Marys, mi-
 na n) jej podjmasoci, chotby ravel za-
 weraia n) wole wygsko. (kacini n) wole
 szaricari : go laska tj. d) nmy adwoka nu-
 riona tawre tj) metelwe opawawana. d)
 pemege jedaakie wygsea tawre opunwai
 rakuhy laskie : jehi chytai Boie
 cywianay kaidy tawrej prawy zany.
 soupe n) tawrej rionel inuccional prau

40 re prawawau. 20

APPUNTAMENTI

Wyngho to tawre omnožen z ojeem

18. IX

Recollectio (inter.) [Reculegere (lăuntrică)]

1962

Praenotanda [Introducere]

8 VII

Au fost formulate principalele teme ale reculegerii lăuntrice, discutate cu părintele:

- 1) moartea
- 2) puterea
- 3) creația
- 4) persoanele

2 IX

Trecutul acestor teme și *novum* [noutatea] (necesitatea de a găsi un numitor comun pentru toate experiențele și reflecțiile): mă simt întru totul în mâinile Domnului – conținutul aceluși „*totus Tuus*“ [„al Tău în întregime“] și-a găsit parcă un nou loc. Când orice problemă „a mea“ o îndoiești Mariei, o poți rezolva, ce-î drept, nu fără riscuri (nu trebuie pentru asta să bravezi, ci să-ți păstrezi omenia, să te pregătești cum se cuvine). Totuși la un moment dat trebuie să renunți la calculele omenești și să conștientizezi într-un fel sau altul dimensiunile divine ale oricărei probleme dificile. Se conturează aici o bizară *iunctio* [legătură] între problemele 4° și 2°.

Am vorbit despre toate acestea cu părintele.

18 IX

Dies recollectionis (sequ.)
[În urma zilelor de reculegere]
1962
după sosirea la Roma
la prima sesiune Vat. II [Conciliul Vatican II]

[9 x]

1. *Sacrum, Laudes, Prima* [Liturgia, Laudele, Prima]
2. Am participat în „*capella papalis*“ la o celebrare solemnă pontificală pentru cea de-a patra comemorare a morții lui Pius XII, căruia îi datorez episcopatul. Idei: A) trecând de la viziunile exterioare la cele interioare, mi-am dat seama că pe toți cei de față îi unește un singur spirit, spiritul lui Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Am trăit această unitate în diversitate cu o uriașă claritate, ținând seama totodată de gradul diferit de participare. Nu adunarea mai multor indivizi separați, ci unitatea Conținutului. A unui Conținut în gândire, doctrinar – asupra lui veghează papa și Conciliul. Dar și a unui Conținut de viață, moral, pe care îl realizăm în cadrul unei singure Biserici mai ales prin *mysterium* (sacrament): atitudinea sacrificială a unirii cu Cristos, pecetluită de Comuniune. B) o idee secundară a fost adevărul despre preoție și episcopat, care într-un anumit fel au fost puse deoparte și pentru mine din Cristos Preotul, prin Înlocuitorul Lui pe pământ (*Vicarius Christi* [Vicarul lui Cristos]).
2. [sic] Adorația. Cristos este întreg în Biserică și Biserica este întreagă în Cristos. Nb. Trebuie să veghez permanent asupra unui lucru: să doresc un bun păstor pentru capitala Sf. Stanisław [Cracovia] și, înainte de toate și în mod categoric, să nu aleg pe nimeni dintre „*mea*“ [„ai mei“].

3. Lectura schemei „*de castitate, matrimonio, familia, virginitate*“ [„despre castitate, căsătorie, familie, feciorie“].
4. Reflecție (*meditatio*):
  - 1) *quoad theoriam*
[în ceea ce privește teoria]
  - 2) *quoad practicam*
[în ceea ce privește practica]
 (Problema unui anumit demers în acest domeniu este doar schițată, „în perspectivă“.)

[14 x]

Meditație. 1962

Este vorba de întâlnirea, cea mai fericită, dintre spiritul uman și spiritul lui Dumnezeu. Domnul Cristos a creat pentru fiecare om baza acestei întâlniri, precum și a acțiunii Spiritului lui Dumnezeu în spiritul omului.

(Virtuți teologale: forme de adaptare a spiritului uman la cel al lui Dumnezeu; darurile Sfântului Duh: într-un fel forme de adaptare a Spiritului lui Dumnezeu la „dimensiunile“ spiritului uman). Este necesar să ne orientăm spre deschiderea și supunerea spiritului uman Spiritului lui Dumnezeu, mai ales în timpul conciliului. Nu poate fi vorba doar despre exprimarea sinelui și a spiritului uman, ci trebuie în primul rând să exprimăm ceea ce se revarsă din Spiritul lui Dumnezeu pe calea virtuților și a darurilor. O abordare fundamentală în această lumină: 1. necesitatea permanentă de a subordona adevărului creația, 2. *experimentum divinum, non humanum* [trăirea divină, nu umană], 3. smerenia.

[3I X–4 XI] 1962 Roma, la Surorile Feliciene
Tema: Misterul Răscumpărării

*Deus, Redemisti nos Domine
in sanguine Tuo ex omni
tribu et populo et natione
et fecisti nos Deo nostro regnum*

[Dumnezeule, ne-ai răscumpărat, Doamne,
prin sângele Tău – pe noi – din fiecare
trib și popor și neam
și ne-ai făcut împărăție pentru Dumnezeul nostru.
(Cânt gregorian)]

3I X

H. 19 incipiunt Recoll. [La ora 19 încep zilele de reculegere]

Ador. [Adorația]

Mat. [Matutinum]

Meditatio introductivă: a 16-a aniversare a hirotonirii – *recapitulatio, ut ita dicam, historica* [recapitulare, ca să spun așa, istorică]

Lectura: Rahner K., *XX siècle – siècle de grâce? / opus Creationis – opus Redemptionis* [Secolul XX – secol de har? / opera Creației – opera Răscumpărării]

(*La Rédemption au Cœur de Marie* [Răscumpărarea în inima Mariei]).

Completoriul

I XI

Ros. (imprec.) [Rozariul (invocare)]

Laudes

Meditatio: amintiri de la ceremonia hirotonirii „*ut quidquid benedixerint, benedicatur, et quidquid consecraverint, consecretur et sanctificetur*“ [„pentru ca tot ce vor fi binecuvântat să fie binecuvântat și tot ce vor fi consacrat să fie consacrat și sfințit“].

– despre mâinile preotului. – Totuși nu a fost totul „cum trebuie“ până când am simțit o mare smerenie în fața lucrării de Răscumpărare a lui Cristos – în această stare de spirit *Sacrum cum grat. act. Prima* [Liturgia, cu mulțumiri, Prima].

Meditatio ulterius [meditație în continuare]: Cristos ne răscumpără pe toți și totul în fața Tatălui, adică aduce o jertfă (*propitiatorium*), în care se regăsesc întreaga Lui dăruire și unire cu Tatăl. De aici Sfântul Duh ca Suflu al Celor Doi. Noi – oamenii – suntem înălțați prin gestul de răscumpărare al lui Cristos. E drept, ne situăm în afara a ceea ce „se petrece“ între Persoanele Preasfintei Treimi, dar purtăm în noi consecințele acestei extraordinare Fertilități Spirituale și ale acestei Iubiri rodnice. În impulsul de răscumpărare al Domnului Isus preoția constituie culmea atitudinii sacrificiale, care nu este străină omului ca ființă creată. Răscumpărarea (*Redemptio*) duce și la o revalorizare a tot ce este creat, mai ales a ceea ce este omenesc – sacerdoțiul ar trebui să fie impregnat în mod fertil de această atitudine.

Via Crucis [Calea crucii]

Lectio spir. (*S. Paul et l'apostolat d'aujourd'hui*) [Lectura spirituală (*Sfântul Pavel și apostolatul de astăzi*)] *et alia* [și altele]

Ros. (2) [Rozariul, Misterele de durere]

Vesp. [Vespelele]

Meditatio (practica) [Meditația (asupra aspectelor practice)]. Probleme a) Atenția acordată mai degrabă problemelor

„personale“, deși trebuie lucrat asupra unei sfere mai ample, în mai multe domenii b) anumite bilanțuri cu privire la proporția „preoți–laici“ și alte sarcini a) căutarea de formule concise și abstracte *versus* realitatea umană și preoțească („toți“ și „cei diferiți“), îndeosebi cei mai nevoiași. Adorația: în Euharistie Domnul Cristos ne îngăduie să fim cel mai aproape de El – mai ales prin preoție: cel mai aproape de Cel Care este El, [ilizibil] și de ceea Ce împlinește. *Mat. (def.)* [pentru cei morți] *Lit. Sanct.* [Litania tuturor Sfinților]

Ora sacră: un moment personal pentru Cristos, o dorință personală – își așteaptă răspunsul. *Propitiatio pro peccatis meis* [Jertfa pentru ispășirea păcatelor mele].

2 XI

Ros. Imprecat.

Laudes

Meditatio a) fiind foarte angajat în sarcinile vremelnice, în creația artistică, să fii în același timp mereu pregătit: să nu pierzi perspectivele. „Revalorizarea“ constituie doar unul dintre aspectele Mântuirii și, într-un anumit sens, aspectul suprem (când este vorba despre valori „conforme“) b) și cu acest sentiment să înțelegi și cuvintele liturghiei: „*quia in inferno nulla est redemptio*“ [„pentru că în infern nu există răscumpărare (mântuire)“].

Sacrum 3-plex [Liturghia de trei ori]

Grat. actio [Rugăciunea de mulțumire]

Lectio (*L'Église dans le monde qui vient* [*Biserica în lumea ce vine*])

Via Crucis

Meditatio „*copiosa apud Eum Redemptio*“ [„la El/se găsește/ din abundență Mântuirea“]: izvorul este sfințenia. În Cristos

Cuprins

<i>Cuvântul introductiv al cardinalului Stanisław Dziwisz, mitropolitul Cracoviei</i>	14
<i>Taina însemnărilor spirituale ale părintelui Karol Wojtyła – Ioan Paul II</i> (de pr. Jan Machniak)	7
<i>Nota ediției polone</i>	14
Karol Wojtyła – Ioan Paul II Însemnări personale, 1962–2003	17
<i>Listă de abrevieri</i>	597